Sachche Shāgird ke Anmiṭ Nishān

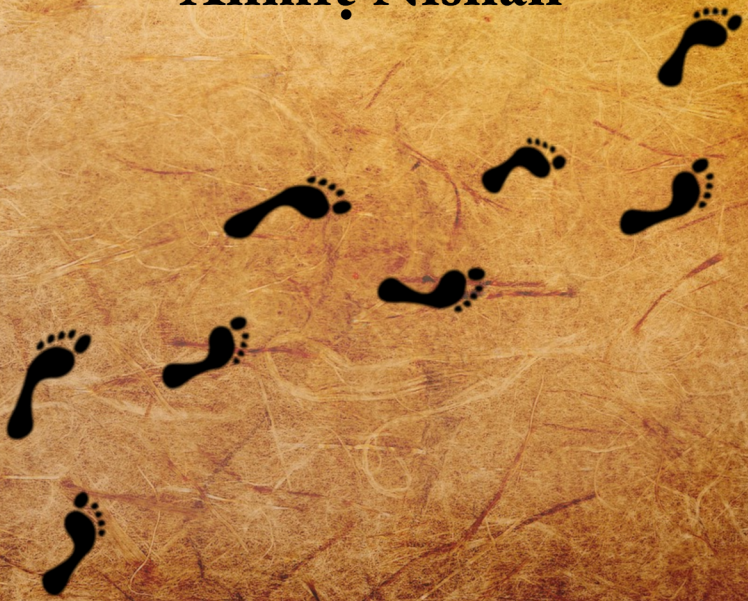

sachche shāgird ke anmiṭ nishān

Indelible Marks of a True Disciple

by Bakhtullah

[Ao, Khud Dekh Lo 32]

(Urdu—Roman script)

© 2024 www.chashmamedia.org
published and printed by
Good Word, New Delhi

The title cover is derived from Clker-Free-Vector-Images https://pixabay.com/illustrations/human-feet-footprint-pattern-feet-6300803/; GeorgyGirl https://pixabay.com/illustrations/texture-vintage-aged-paper-light-318903/.

Bible quotations are from UGV.

for enquiries or to request more copies:
askandanswer786@gmail.com

Fahrist

Masīh ke Jalāl meṅ Sharīk 1

Badlī Huī Zindagī 3

Shaitānī Tāqatoṅ se Mahfūz 6

Ḳhudā ke lie Maḳhsūs 10

Birādarī meṅ Ek 13

Ek Din Masīh ke Pās 16

Injīl, Yūhannā 17:1-26 18

Īsā Masīh jāntā thā ki jald hī dushman mujhe salīb par chaṛhākar mār ḍāleṅge. Us ne apne shāgirdoṅ ko āḳhirī hidāyāt dīṅ, phir apnī nazar āsmān kī taraf uṭhākar duā kī.

► *Duā kā kyā maqsad thā?*

Maqsad yih thā ki wuh apne shāgirdoṅ ko Ḳhudā Bāp ke supurd kare. Is duā meṅ sachche shāgird ke chhih nishān dikhāī dete haiṅ. Pahlā nishān,

Masīh ke Jalāl meṅ Sharīk

Īsā Masīh ne farmāyā,

> Ai Bāp, waqt ā gayā hai. Apne Farzand ko jalāl de tāki Farzand tujhe jalāl de. Kyoṅki tūne use tamām insānoṅ par iḳhtiyār diyā hai tāki wuh un sab ko abadī zindagī

> de jo tūne use die haiṅ.
> (Yūhannā 17:1-2)

► *Īsā Masīh Ḳhudā Bāp se kyā pānā chāhtā hai?*
Jalāl.

► *Wuh kyoṅ jalāl pānā chāhtā hai?*
Jalāl pāne kā ek hī maqsad hai, yih ki wuh Ḳhudā Bāp ko jalāl de. Matlab hai jo bhī kām Īsā Masīh kare is se Ḳhudā Bāp ko izzat-o-jalāl mile.

► *Īsā Masīh kis tarah Ḳhudā Bāp ko jalāl denā chāhtā hai?*
Wuh apnī jān insān kī ḳhātir dene se Ḳhudā Bāp ko jalāl denā chāhtā hai. Kitnā anokhā ḳhyāl! Aisī soch duniyā kī soch se kahīṅ dūr hai. Duniyā ke ḳhyāl meṅ Īsā Masīh apnī jān dene se fail ho gayā. Wuh yih kabhī nahīṅ mān saktī ki kisī kī salībī maut Ḳhudā ko jalāl de saktī hai.

► *Bāp ne Īsā Masīh ko insānoṅ par iḳhtiyār kyoṅ diyā?*

Islie ki wuh apnī jān dene se insān ko abadī zindagī de. Yahī to us ke āne kā maqsad thā. Aur isī se use jalāl milegā.

► *Yih bāt hamāre lie kyoṅ ahm hai ki Masīh ko jalāl milegā?*

Yih bāt islie ahm hai ki jo bhī Masīh par īmān lātā hai wuh us ke jalāl meṅ sharīk ho jātā hai. Yūhannā 15 meṅ ham sīkh chuke haiṅ ki Īsā Masīh angūr kī bel hai. Us kī jalālī rāh se hī ham us se juṛ gae haiṅ, ham us kī shāḳheṅ ban gae haiṅ. Us kī jalālī rāh se hī hameṅ us kī abadī zindagī mil gaī hai. Aur us kī jalālī rāh se hī ham us kī shān-o-shaukat meṅ sharīk ho gae haiṅ.

► *Kyā āp is bel meṅ juṛkar us ke jalāl meṅ sharīk ho gae haiṅ?*

Sachche shāgird kā dūsrā nishān,

Badlī Huī Zindagī

Ab Īsā Masīh ne Bāp ko apnī ḳhidmat kā achchhā natījā pesh kiyā.

► *Natījā kyā thā?*

Shāgirdoṅ kī badlī huī zindagī. Us ne farmāyā,

> Maiṅne terā nām un logoṅ par zāhir kiyā jinheṅ tūne duniyā se alag karke mujhe diyā hai. Wuh tere hī the. Tūne unheṅ mujhe diyā aur unhoṅ ne tere kalām ke mutābiq zindagī guzārī hai. (Yūhannā 17:6)

► *Masīh kī ḳhās ḳhidmat kyā thī?*

Us ne logoṅ par Ḳhudā Bāp kā nām zāhir kiyā.

► *Ḳhudā kā nām zāhir karne kā kyā matlab hai?*

Matlab yih hai ki us ne Ḳhudā kī fitrat zāhir kī. Sachchā shāgird banane ke lie zarūrī hai ki ham jān leṅ ki Ḳhudā ham se muhabbat rakhtā hai aur hameṅ apne qarīb lānā chāhtā hai, ki us ne hameṅ qarīb lāne ke lie apnā Farzand qurbān kiyā. Yahī bāteṅ us ke nām meṅ pinhāṅ haiṅ.

► *Jab Ḳhudā kā nām shāgirdoṅ par zāhir huā to un meṅ kyā tabdīlī āī?*

Īsā Masīh ne farmāyā,

> Unhoṅ ne tere kalām ke mutābiq zindagī guzārī hai. Ab unhoṅ ne jān liyā hai ki jo kuchh bhī tūne mujhe diyā hai wuh terī taraf se hai. Unhoṅ ne yih bāteṅ qabūl karke haqīqī taur par jān liyā ki maiṅ tujh meṅ se nikalkar āyā hūṅ. Sāth sāth wuh īmān bhī lāe ki tūne mujhe bhejā hai. (Yūhannā 17:6-8)

► *Kyā tabdīlī āī?*

Kalām sunane se un kā chāl-chalan badal gayā.

► *Yih tabdīlī kyoṅ āī?*

Unhoṅ ne jān liyā hai ki Masīh kā kalām aur kām Ḳhudā kī taraf se hai, ki Īsā Masīh Ḳhudā Bāp se nikal āyā hai jis ne use bhejā hai.

Dekho, hamārī tabdīlī sarāsar Masīh par mabnī hotī hai. Jab ham angūr kī is bel se juṛ jāte haiṅ to us kā ras hamārī zindagī badal detā hai. Us ras ke baġhair ham janglī aur be-kār phal lāte haiṅ, aisā phal jis se sab ko ghin ātī hai. Lekin jab us kā ras hamāre ragoṅ meṅ dauṛtā hai to ham mīṭhā aur rasīlā phal lāte haiṅ, aisā phal jo har ek chakhkar wāh, wāh kahtā hai.

► *Kyā āp meṅ bel se lāī yih tabdīlī āī hai?*

Sachche shāgird kā tīsrā nishān,

Shaitānī Tāqatoṅ se Mahfūz

Ab tak Īsā Masīh shāgirdoṅ ke sāth thā. Us kī maujūdagī meṅ wuh hameshā mazbūt rahe the, kyoṅki wuh un kā achchhā charwāhā thā. Lekin ab wuh apne Bāp ke pās wāpas jā rahā thā. Ab kyā hogā? Yahī duā kā markazī maqsad thā. Is meṅ Īsā Masīh ne unheṅ Ḳhudā Bāp ke supurd kiyā tāki wuh unheṅ mahfūz rakhe. Īsā Masīh ne is kī wajah bhī batāī,

> Jinheṅ tūne mujhe diyā hai [...] wuh tere hī haiṅ. (Yūhannā 17:9)

Ḳhudā Bāp ḳhud ne īmāndāroṅ ko alag karke Masīh ko diyā thā (Yūhannā 17:6). Ab Īsā Masīh ne unheṅ dubārā us ke supurd kiyā. Us ne farmāyā,

> Quddūs Bāp, apne nām meṅ unheṅ mahfūz rakh. [...] jitnī der maiṅ un ke sāth rahā maiṅne unheṅ tere nām meṅ mahfūz rakhā, usī nām meṅ jo tūne mujhe diyā thā. (Yūhannā 17:11-12)

► *Īsā Masīh ne unheṅ kis nām meṅ mahfūz rakhā thā?*

Ḳhudā Bāp ke nām meṅ.

► *Us ke nām meṅ wuh kyoṅ mahfūz the?*

Nām meṅ Ḳhudā kā pūrā kirdār hai. Us meṅ us kī apne logoṅ ke lie muhabbat aur wafādārī hai. Yahī nām Īsā Masīh ne apne shāgirdoṅ par zāhir kiyā thā, aur isī meṅ us

ne unheṅ mahfūz rakhā thā. Ab wuh chāhtā hai ki Ḳhudā Bāp yih kām jārī rakhe.

► *Kyā mahfūz rahne se mushkilāt kam ho jāeṅgī?*

Nahīṅ. Īsā Masīh ne farmāyā,

> Maiṅne unheṅ terā kalām diyā hai aur duniyā ne un se dushmanī rakhī, kyoṅki yih duniyā ke nahīṅ haiṅ, jis tarah maiṅ bhī duniyā kā nahīṅ hūṅ. Merī duā yih nahīṅ hai ki tū unheṅ duniyā se uṭhā le balki yih ki unheṅ Iblīs se mahfūz rakhe.
>
> (Yūhannā 17:14-15)

► *Duniyā ne un se dushmanī rakhī. Kyoṅ?*

Unheṅ Masīh kā kalām mil gayā hai, islie yih duniyā ke nahīṅ haiṅ.

► *Wuh kyoṅ duniyā ke nahīṅ haiṅ?*

Īsā Masīh duniyā kā nahīṅ hai, islie us ke shāgird bhī duniyā ke nahīṅ haiṅ.

► *Duniyā kyā hai? Kyā yih Ḳhudā kī ḳhalaq kī gaī duniyā hai?*

Nahīṅ. Ḳhudā ne har maḳhlūq achchhī banāī hai. Wuh chāhtā hai ki ham duniyā kī achchhī chīzoṅ kā mazā leṅ. Lekin yahāṅ duniyā se murād wuh sab kuchh hai jo Ḳhudā ke ḳhilāf hai aur jis kā hukmrān Iblīs hai. Yānī tārīkī kī tamām tāqateṅ jo Ḳhudā kī har achchhī chīz par qābū karnā chāhtī haiṅ.

► *Kyā Masīh chāhtā hai ki shāgirdoṅ ko duniyā se uṭhā liyā jāe?*

Nahīṅ.

► *Kyoṅ nahīṅ? Kyā is se duniyā kī dushmanī ḳhatm nahīṅ hogī?*

Be-shak. Lekin shāgirdoṅ kā is duniyā meṅ rahne kā ek ḳhās maqsad hai. Yih ki wuh duniyā meṅ Ḳhudā kā kalām aur nūr phailāeṅ. Āḳhir Masīh ke āne kā maqsad yih thā ki sab us par īmān lākar halāk na hoṅ balki abadī zindagī pāeṅ. In meṅ maiṅ aur āp bhī shāmil haiṅ.

Islie Masīh kī duā yih nahīṅ hai ki unheṅ uṭhā liyā jāe balki yih ki wuh Iblīs aur us kī shaitānī tāqatoṅ se mahfūz raheṅ. Iblīs kī pūrī koshish yih hai ki har īmāndār ko bigāṛkar ḳhatm kare, kyoṅki use Masīh ke shāgirdoṅ kā mission patā hai. Wuh jāntā hai ki unheṅ is duniyā meṅ islie rakhā gayā hai tāki wuh Ḳhudā kā kalām aur nūr phailāeṅ, tāki jitne ho sakeṅ najāt pāeṅ.

Hameṅ pūrī tasallī hai ki ham Īsā Masīh ke sāth jo angūr kī bel hai juṛ gae haiṅ. Ab rahī mālī yānī Ḳhudā Bāp kī zimmedārī ki wuh hamārī dekh-bhāl kare. Wuhī hameṅ janglī jānwaroṅ se mahfūz rakhegā, wuhī hameṅ har zarūrī chīz se nawāztā rahegā. Wuhī is par dhyān degā ki ham achchhā phal lāeṅ.

► *Kyā āp ko Ḳhudā kī yih hifāzat hāsil hai?*

Sachche shāgird kā chauthā nishān,

Ḳhudā ke lie Maḳhsūs

Īsā Masīh ne farmāyā,

> Unheṅ sachchāī ke wasīle se maḳhsūs-o-muqaddas kar. Terā kalām hī sachchāī hai. Jis tarah tūne mujhe duniyā meṅ bhejā hai usī tarah maiṅne bhī unheṅ duniyā meṅ bhejā hai. Un kī ḳhātir maiṅ apne āp ko maḳhsūs kartā hūṅ, tāki unheṅ bhī sachchāī ke wasīle se maḳhsūs-o-muqaddas kiyā jāe. (Yūhannā 17:17-19)

► *Īsā Masīh kyā chāhtā hai ki Ḳhudā Bāp shāgirdoṅ ke sāth kare?*

Wuh chāhtā hai ki wuh unheṅ apne kalām se maḳhsūs-o-muqaddas kare.

► *Unheṅ kis se aur kis tarah maḳhsūs-o-muqaddas kiyā jāegā?*

Unheṅ Īsā Masīh se maḳhsūs kiyā jāegā. Apne āp ko maḳhsūs karne se Masīh unheṅ maḳhsūs-o-muqaddas karegā.

► *Īsā Masīh ne kis tarah apne āp ko maḳhsūs kiyā?*

Us ne apne āp ko hamārī ḳhātir qurbān karne ke lie maḳhsūs kiyā. Jald hī us kī yih qurbānī mukammal ho jāegī. Isī rāste se shāgird ke gunāh miṭāe jāeṅge. Is se shāgird pāk aur muqaddas hokar Ḳhudā ko maṅzūr ho jāegā. Lekin har ek jise Masīh ne muqaddas kiyā use us ne maḳhsūs bhī kiyā hai.

► *Masīh ne use kis ke lie maḳhsūs kiyā hai?*

Us ne use Ḳhudā ke lie maḳhsūs kiyā hai.

► *Use kis kām ke lie maḳhsūs kiyā gayā hai?*

Use Ḳhudā aur dūsroṅ kī ḳhidmat ke lie maḳhsūs kiyā gayā hai.

Jab ham angūr kī bel ke sāth juṛ jāte haiṅ to ham sarāsar bel kā hissā ban jāte haiṅ. Wuhī hamārī rāhnumāī kartī hai, usī kā ras har pal hameṅ naī zindagī detā hai. Ham pūre taur par usī ke haiṅ aur usī kā mīṭhā phal lāte haiṅ.

► *Kyā āp ko Īsā Masīh se maḳhsūs kiyā gayā hai?*

Sachche shāgird kā pāṅchwāṅ nishān,

Birādarī meṅ Ek

Īsā Masīh ne farmāyā,

> Merī duā na sirf inhīṅ ke lie hai, balki un sab ke lie bhī jo in kā paiġhām sunkar mujh par īmān lāeṅge tāki sab ek hoṅ. Jis tarah tū ai Bāp, mujh meṅ hai aur maiṅ tujh meṅ hūṅ usī tarah wuh bhī ham meṅ hoṅ tāki duniyā yaqīn kare ki tūne mujhe bhejā hai.
> (Yūhannā 17:20-21)

► *Masīh na sirf pahle shāgirdoṅ kī bāt kar rahā hai. Kaun bhī us kī duā meṅ shāmil haiṅ?*
Bād ke sab īmān lāne wāle bhī is meṅ shāmil haiṅ.

► *Masīh kā paiġhām sunāne kā kyā maqsad hai?*
Yih ki sab Masīh meṅ ek hoṅ.

► *Is kā namūnā kaun haiṅ?*
Is kā namūnā Ḳhudā Bāp aur Farzand haiṅ, jo pūre taur par ek haiṅ.

► *Shāgird kis tarah ek ho jāeṅge?*

Is se ki wuh Ḳhudā Bāp aur Farzand meṅ hoṅge.

► *Is kā kyā matlab hai?*

Masīh, Ḳhudā Bāp ke tābe rahtā aur Ḳhudā Bāp har bāt meṅ Farzand kī suntā rahtā hai. Wuh muhabbat ke bandhan se ghire rahte haiṅ. Masīh ke najāt dene wāle kām se us ke shāgird bhī muhabbat ke is bandhan meṅ ā jāte haiṅ. Sirf yih bandhan unheṅ mahfūz aur ek rakh saktā hai.

► *Aisī yagāṅgat kis tarah mumkin ho saktī hai?*

Na kisī tanzīm se, na kisī idāre se. Sirf Rūhul-quds se jo yih bandhan qāym rakhtā hai. Shart yih hai ki shāgird sahī mānoṅ meṅ maḳhsūs-o-muqaddas hoṅ. Is bandhan meṅ rahte hue tamām qaumoṅ ke īmāndār ek ho jāte haiṅ chāhe wuh qabīle aur zabān ke hisāb se kitne muḳhtalif kyoṅ na hoṅ. Īsā Masīh ne farmāyā,

> Maiṅne unheṅ wuh jalāl diyā hai jo tūne mujhe diyā hai tāki wuh ek hoṅ jis tarah ham ek haiṅ, maiṅ un meṅ aur tū mujh meṅ. Wuh kāmil taur par ek hoṅ tāki duniyā jān le ki tūne mujhe bhejā aur ki tūne un se muhabbat rakhī hai jis tarah mujh se rakhī hai. (Yūhannā 17:22-23)

► *Masīh ko kis kām se jalāl milā hai?*

Ham dekh chuke haiṅ ki use yih jalāl apnī jān dene se milā hai.

► *To shāgird kis tarah ek ho jāeṅge?*

Shāgird Masīh kī qurbānī se mile is jalāl se ek ho jāeṅge. Matlab hai ki wuh tab ek ho jāeṅge jab ḳhud qurbānī dene ke lie taiyār raheṅge.

► *Ek hone se duniyā kyā jān legī?*

Is se duniyā jān legī ki Ḳhudā Bāp ne shāgirdoṅ se muhabbat rakhī hai.

Jab ham angūr kī bel ke sāth juṛ jāte haiṅ to usī kā ras tamām shāḳhoṅ meṅ dauṛtā hai.

Usī kā ras sab ke sab ko zindagī detā hai. Yih nāmumkin hai ki bel kī koī bhī shāḳh dūsrī shāḳh ke sāth ek na ho.

► *Kyā āp ko ek hone kā tajribā hāsil huā hai?*

Sachche shāgird kā chhaṭā nishān,

Ek Din Masīh ke Pās

Īsā Masīh ne farmāyā,

> Ai Bāp, maiṅ chāhtā hūṅ ki jo tūne mujhe die haiṅ wuh bhī mere sāth hoṅ, wahāṅ jahāṅ maiṅ hūṅ, ki wuh mere jalāl ko dekheṅ.
> (Yūhannā 17:24)

► *Masīh apne shāgirdoṅ ke lie kyā māṅgtā hai?*

Yih ki shāgird us ke sāth raheṅ aur ek din us ke pās hoṅ.

► *Tab wuh kyā dekheṅge?*

Us kā jalāl.

Lekin is duniyā meṅ rahte hue bhī shāgirdoṅ ko us kī himāyat hāsil hogī. Duā ke āḳhir meṅ Masīh ne ek wādā pesh kiyā,

> Maiṅne terā nām un par zāhir kiyā aur ise zāhir kartā rahūṅgā tāki terī mujh se muhabbat un meṅ ho aur maiṅ un meṅ hūṅ. (Yūhannā 17:26)

► *Wādā kyā hai?*

Yih ki āindā bhī Masīh Ḳhudā kā nām shāgirdoṅ par zāhir kartā rahegā.

► *Nām zāhir karne kī kyā zarūrat rahtī hai?*

Nām zāhir karne kī zarūrat islie rahtī hai ki Ḳhudā Bāp kī muhabbat aur Masīh ḳhud shāgirdoṅ meṅ raheṅ.

Ġharz, jab ham Īsā Masīh ke sāth juṛ jāte haiṅ jo angūr kī bel hai tab hameṅ pakkā yaqīn ho jātā hai ki jahāṅ wuh hai wahāṅ ham bhī ek din hoṅge.

► *Kyā āp ko yih yaqīn hāsil hai ki āp ek din usī ke pās hoṅge?*

Īsā Masīh angūr kī bel hai. Jo us ke sāth juṛ jātā hai wuh us ke jalāl meṅ sharīk ho jātā hai. Us ke ragoṅ meṅ us kā ras dauṛtā

hai, islie wuh tabdīl ho jātā hai. Ḳhudā Bāp jo bel kā mālī hai use tamām shāḳhoṅ samet shaitānī tāqatoṅ se mahfūz rakhtā hai. Kyoṅki us kī shāḳheṅ mīṭhā aur rasīlā phal lāne ke lie maḳhsūs kī gaī haiṅ. Sārī shāḳheṅ ek haiṅ, kyoṅki sab bel se juṛī huī haiṅ, aur yahī wajah hai ki sab ke sab ek din Masīh ke pās hoṅge.

Injīl, Yūhannā 17:1-26

Yih kahkar Īsā ne apnī nazar āsmān kī taraf uṭhāī aur duā kī, "Ai Bāp, waqt ā gayā hai. Apne Farzand ko jalāl de tāki Farzand tujhe jalāl de. Kyoṅki tūne use tamām insānoṅ par iḳhtiyār diyā hai tāki wuh un sab ko abadī zindagī de jo tūne use die haiṅ. Aur abadī zindagī yih hai ki wuh tujhe jān leṅ jo wāhid aur sachchā Ḳhudā hai aur Īsā Masīh ko bhī jān leṅ jise tūne bhejā hai. Maiṅne

tujhe zamīn par jalāl diyā aur us kām kī takmīl kī jis kī zimmedārī tūne mujhe dī thī. Aur ab mujhe apne huzūr jalāl de, ai Bāp, wuhī jalāl jo maiṅ duniyā kī taḳhlīq se peshtar tere huzūr rakhtā thā.

Maiṅne terā nām un logoṅ par zāhir kiyā jinheṅ tūne duniyā se alag karke mujhe diyā hai. Wuh tere hī the. Tūne unheṅ mujhe diyā aur unhoṅ ne tere kalām ke mutābiq zindagī guzārī hai. Ab unhoṅ ne jān liyā hai ki jo kuchh bhī tūne mujhe diyā hai wuh terī taraf se hai. Kyoṅki jo bāteṅ tūne mujhe dīṅ maiṅne unheṅ dī haiṅ. Natīje meṅ unhoṅ ne yih bāteṅ qabūl karke haqīqī taur par jān liyā ki maiṅ tujh meṅ se nikalkar āyā hūṅ. Sāth sāth wuh īmān bhī lāe ki tūne mujhe bhejā hai.

Maiṅ un ke lie duā kartā hūṅ, duniyā ke lie nahīṅ balki un ke lie jinheṅ tūne mujhe diyā hai, kyoṅki wuh tere hī haiṅ. Jo bhī

merā hai wuh terā hai aur jo terā hai wuh merā hai. Chunāṅche mujhe un meṅ jalāl milā hai. Ab se maiṅ duniyā meṅ nahīṅ hūṅgā. Lekin yih duniyā meṅ rah gae haiṅ jabki maiṅ tere pās ā rahā hūṅ. Quddūs Bāp, apne nām meṅ unheṅ mahfūz rakh, us nām meṅ jo tūne mujhe diyā hai, tāki wuh ek hoṅ jaise ham ek haiṅ. Jitnī der maiṅ un ke sāth rahā maiṅne unheṅ tere nām meṅ mahfūz rakhā, usī nām meṅ jo tūne mujhe diyā thā. Maiṅne yoṅ un kī nigahbānī kī ki un meṅ se ek bhī halāk nahīṅ huā siwāe halākat ke Farzand ke. Yoṅ kalām kī peshgoī pūrī huī. Ab to maiṅ tere pās ā rahā hūṅ. Lekin maiṅ duniyā meṅ hote hue yih bayān kar rahā hūṅ tāki un ke dil merī ḳhushī se bharkar chhalak uṭheṅ. Maiṅne unheṅ terā kalām diyā hai aur duniyā ne un se dushmanī rakhī, kyoṅki yih duniyā ke nahīṅ haiṅ, jis tarah maiṅ bhī

duniyā kā nahīṅ hūṅ. Merī duā yih nahīṅ hai ki tū unheṅ duniyā se uṭhā le balki yih ki unheṅ Iblīs se mahfūz rakhe. Wuh duniyā ke nahīṅ haiṅ jis tarah maiṅ bhī duniyā kā nahīṅ hūṅ. Unheṅ sachchāī ke wasīle se maḳhsūs-o-muqaddas kar. Terā kalām hī sachchāī hai. Jis tarah tūne mujhe duniyā meṅ bhejā hai usī tarah maiṅne bhī unheṅ duniyā meṅ bhejā hai. Un kī ḳhātir maiṅ apne āp ko maḳhsūs kartā hūṅ, tāki unheṅ bhī sachchāī ke wasīle se maḳhsūs-o-muqaddas kiyā jāe.

Merī duā na sirf inhīṅ ke lie hai, balki un sab ke lie bhī jo in kā paiġhām sunkar mujh par īmān lāeṅge tāki sab ek hoṅ. Jis tarah tū ai Bāp, mujh meṅ hai aur maiṅ tujh meṅ hūṅ usī tarah wuh bhī ham meṅ hoṅ tāki duniyā yaqīn kare ki tūne mujhe bhejā hai. Maiṅne unheṅ wuh jalāl diyā hai jo tūne mujhe diyā hai tāki wuh ek hoṅ jis

tarah ham ek haiṅ, maiṅ un meṅ aur tū mujh meṅ. Wuh kāmil taur par ek hoṅ tāki duniyā jān le ki tūne mujhe bhejā aur ki tūne un se muhabbat rakhī hai jis tarah mujh se rakhī hai.

Ai Bāp, maiṅ chāhtā hūṅ ki jo tūne mujhe die haiṅ wuh bhī mere sāth hoṅ, wahāṅ jahāṅ maiṅ hūṅ, ki wuh mere jalāl ko dekheṅ, wuh jalāl jo tūne islie mujhe diyā hai ki tūne mujhe duniyā kī taḳhlīq se peshtar pyār kiyā hai. Ai rāst Bāp, duniyā tujhe nahīṅ jāntī, lekin maiṅ tujhe jāntā hūṅ. Aur yih shāgird jānte haiṅ ki tūne mujhe bhejā hai. Maiṅne terā nām un par zāhir kiyā aur ise zāhir kartā rahūṅgā tāki terī mujh se muhabbat un meṅ ho aur maiṅ un meṅ hūṅ."